

### 3. Úkol- Vliv církve na sociální vztahy mezi Romy v dané komunitě a Romy s neromským obyvatelstvem v dané lokalitě

Dva naprosto odlišné články, které se zabývají stejnou etnickou skupinou. Každá skupina je ovlivněna jiným náboženským myšlením a od toho se odvíjí i jejich vztahy jak k sobě samým, tak i k druhým. V prvním článku jsou popisovány vztahy mezi Romy, ale i „bílymi“ lidmi v rámci jedné komunity, která má společnou víru a to v Jehova. Již samotná tato skupina se vyznačuje soudržností a rovnocenností, proto není divu, že i samotní Romové zde mají pocit lepšího přijetí a uznání. Nejedná se ale pouze o vztahy v komunitě. Také mnozí lidé mimo tuto skupinu Romy již nadále nepřirovnávají k Cikánům, jakožto etnické skupině s problémy, a oceňují jejich touhu po změně ve spořádaný život

Svědkové Jehovovi vidí komunitu jako lidi, kteří jsou bratři a sestry bez žádných sociálních, či etnických rozdílů. Razí se zde heslo: „ Kdo by chtěl rozdíly, v organizace neobstojí, ale hlavně ne před Jehovem.“ Tímto dokážou u mnohých zvednout sebevědomí svou pozitivní sebeidentifikací.

Jedním z mnoha problémů Jehovistické komunity je u mladých lidí nalezení celoživotního partnera mezi jejich vrstevníky. Proto pravidelně dojíždějí na společenská setkání, kde nejen rozjímají, ale doufají i v setkání, která by mohla nakonec skončit svatbou (mnohým se to podařilo, proto se dost často nacházejí romské páry, které jsou z různých vzdálených měst a bez žádných původně známých přátel).

I přesto, že se v této komunitě snaží o rovnocennost a bez rozdílnost, stále zde můžeme najít prvky, které má v sobě člověk zabudované stereotypně. Skoro každý z nás po vyslovení Cikán vidí špinavého, prolhaného, nepořádného, líného a barevně odlišného jedince. Tento stereotyp je tak zakořeněný, že i u lidí, kteří se snaží vidět Romy jakožto skupinu bez jediného rozdílu, se objevují prvotní názory na to, že Cikáni jsou po konverzi mnohem čistotnější, spořádanější, pravdomluvnější, apod. Toto negativní smýšlení nenalzáme jen u bílých, ale i u samotných Romů, kteří díky této víře mají nový náhled na život.

Druhý článek je naprostým opakem toho prvního. V prvním, kde jsme se mohli dočíst určité pozitivní změny v chování u Romů, tak v druhém vidíme nevraživost vůči své etnické skupině. Konflikt, který v této vesnici byl popisován, mi přijde až moc vyhocený. Tyto dva válečné tábory, vznikly podle mne z jediného důvodu a to přijetí a odmítnutí inovací v náboženství. Jedna komunita má stále „Starého“ Boha (to jsou ti, kteří se brání změnám a jedou si ve starých kolejích) a druhá komunita má „Nového“ Boha (zamítnutí „Starého“ Boha, ale i Boha „cigánského“ a vytvoření nového spolu s ďáblem). Kvůli rozdělení víry a nepochopení s netolerancí, vznikly problémy, které se asi již dnes nedají vyřešit. Každá skupina našla nový pohled jak na svou etnickou skupinu, tak i na bílé lidi. Jedni bílým věří, druzí zase ne. Dokonce začali praktikovat různé kletby, či modlení za zlo, kde se snažily přivodit určité skupince, nebo konkrétnímu člověku nějaké špatnosti. Další dopad tohoto náboženského rozdílu je například v možnosti uzavření manželství (většinou pouze v rámci jedné komunity, žádné styky s tou druhou), dále rozdělení společného obydlí, mnohem složitější doprava do určitých úseků města, či složité sociální interakce již od útlého dětství jako například ve školce, nebo škole.

Celá tato náboženská potyčka má i dopad na pohled lidí mimo komunitu. Ti, kteří s Cikány nejsou ve styku, o nich říkají, že jsou „hanbou dědiny“ a že by nikdy na jejich území nevčkročily, ti kteří s Romy mají styk, nemají tak vyhraněný názor, ale i přesto s jejich konflikty nesouhlasí.